stádiuma előtt, s nem tudnám, hogy tehetsi-
gem jobb sorsra érdemesítve mint itthon
koldus kenyeren tengődni s fotografiák
után ~~[illegible]~~ festeni — úgy igazán nem i
mertem volna ily kéréssel terhelni, úgy
nem haragszik kedes Tanár úr!?

A mi művészi tudásomat illeti, daczára
a hosszú háborúnak, minden szabad időmet
a művészetnek szenteltem s legjobb meg-
győződésem szerint sokat haladtam, szegedi
tartózkodásom alatt sok arcképet festettem
/s persze „katonai" kihasználás...:/ úgy, hogy
tiszta lelkiismerettel állitanám, hogy aján-
lása esetén nem hoznék szégyent nevére.

Amint legközelebb alkalmam nyilik,
a postaforgalom megindultával bátor-
kodom majd egy sorozat fényképet kül-
deni legutóbbi képeimről, hogy Tanár
úrnak is módot adjak azok megtekintésére.

Ha vágyam is kérésem teljesedhetne, boldogg-
tenne egy embert Tanár úr, úgy a hogy míg
embert soha, s szegény öreg szülőimet is,
kiknek in vagyor szemefényük... — csak a
sors mostohasága nem részesitett eddig

Kegyeiben olyanyira, a mennyiben talán joggal megérdemelnik.

Végtelen megörvendeztetne kedves Tanár úr, ha csak pár sorban hírt adna önmagáról, k. családjáról, hogyan meg dolga, mind viszontagságokon mint keresztül, s – vajjon remélhetném e annak nagyelkű áldozatok, melyet kérétemmel érintettem .... ha nem lehetséges, csak írja meg nyíltan, bele kell törödnöm s tovább küzdenem azon az uton, melyre erőim képesítenek .... s melyet az adott viszonyok határolnak.

Eg áldja szeretett Tanár úr, fogadja legmelegebb üdvözleteinnet úgy a maga mint k. családja részére, kézcsókkal k. neje ő méltiságának maradok őszinte tisztelettel

hű növendéke Senyei József

Budapest.
VIII. Baross
u. 75. V/2

A hölgy ennek ki válaszát visszahozza nekem s ki kb. eg hónapig marad Londonban:

Miss Belle Davison
31/6. London Road.
Forest Hill
London S. E.